

Jeg tror ikke, man skal lægge så meget i det, som modstanderne af vores forslag har gjort. Jeg tror, det er meget naturligt, at der har hersket meget stor usikkerhed om, hvordan de dage skulle bruges, og hvem der havde ret til dem. Jeg tror, en tilsvarende undersøgelse om 1 år vil vise noget helt andet.

Men det er selvfølgelig et problem at sætte arbejdstiden ned for enkelte grupper, og vi er da ikke blinde for den bivirkning, det kan give, nemlig at arbejdsgiverne kvier sig ved at ansætte folk med børn, fordi de har nogle andre ordninger, nogle andre forhold.

Det er også derfor, vi i vores forslag så kraftigt pointerer, at der skal ansættes vikarer for de forældre, som vælger at gå ned i tid. Det er nemlig en valgordning, det er ikke nogen bunden og stiv ordning. Det er en ordning med nogle muligheder, men ikke med tvang.

Helst så vi naturligvis, at fagbevægelsen i Danmark gik foran i kampen for en generel arbejdstidsnedsættelse. Men et langsigtet perspektiv kan ikke spises af dem, der i dag er børn og må vokse op i en alt for stresset hverdag med alt for mange timer i institution.

Vi er ikke tilhængere af, at kvinder bare henvises til usikre deltidjob, en økonomi, der gør dem ude af stand til at forsørge sig selv, og dårligere muligheder for videreuddannelse. Vi er heller ikke tilhængere af, at alt for mange kvinder havner i den såkaldte orlovsfælde, fordi der ikke er noget alternativ mellem at køre på fuld kraft eller at gå derhjemme. Det betyder, at mange kvinder i en lang periode mister tilknytningen til arbejdsmarkedet, og vi kender resultatet af det.

Vi kører heller ikke med på det moderne mantra om, at fleksibilitet i sig selv løser alt. Flexibiliteten dækker ofte over løsninger, der betyder, at far og mor aldrig ser hinanden, eller fleksibiliteten kan betyde flere ubekvemme arbejdstider, alt for lange arbejdsdage og skiftehold, der slider os hurtigere ned på både krop og sjæl.

Fleksibilitet er et narreord. Det handler ikke om fleksibilitet, men om mere tid. Derfor skal vi indføre muligheden for, at småbørnsfamilier i en periode kan have 30 timers arbejdsuge, for det gælder i første række netop om den daglige arbejdstidsnedsættelse.

Dagpenge som kompensation for de manglende timer er en mulighed, og det offer, den enkelte kommer til at yde, er altså at gå fra fuld løn til dagpenge for de manglende timer.

Kvindeligt Arbejderforbund i Køge lavede som bekendt et forsøg med nedsat arbejdstid for børnefamilierne på fabrikken Union-Pak. Forsøget viste, at de 10 kvinder, som fik nedsat arbejdstiden til 30 timer ugentlig, brugte dem på børnene og familien. De fik en bedre livskvalitet, og rent faktisk gjorde det kvinderne mere produktive på arbejdspladsen.

Vi har brug for langt flere forsøg og eksperimenter, der sætter tid på dagsordenen, tid til et bedre liv for alle, i første omgang for børn og deres forældre.

Til Socialdemokraternes ordførertale vil jeg sige, at sådan som jeg hørte det, og hvis jeg skulle oversætte den, ja så synes man jo, at sirenernes sang egentlig er smuk. Det betyder, at man jo egentlig synes, at der ligger nogle gode tanker i det her forslag, men man tør ikke blande sig.

Derfor er man nødt til at finde på nogle argumenter imod det, og der er jeg en lille smule træt af den gamle krikke, der bliver trukket af stalden, når man kommer med forslag til at beskæftige sig med arbejdsmarkedsforhold, nemlig at det er i strid med princippet om ikke at blande sig i overenskomsterne. Det her forslag er ikke et forslag om at blande sig i overenskomsterne. Det her forslag er et forslag om en variant af orlovsordningerne, og der er ikke nogen principiel forskel på, at vi har en børnepasningsorlov, og at vi så også har en børnepasningsorlov, der fungerer på den måde, som vi her skitserer. Derfor er der ikke nogen principielle modargumenter og overenskomst-ikkeindblanding, som kan bruges i den her sammenhæng.

Jeg synes, at Socialdemokratiet skulle forholde sig til forslaget væsen og indhold og så være med til at finde nogle løsninger, der kunne sikre, at børnefamilierne kunne få nogle mere tålelige vilkår, sådan som man gang på gang har lovet, ikke bare i forespørgselsdebatter herinde i Folketinget, men også i den valgkamp, der spillede op til sidste valg.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.